

شرط سوّم - پاک بودن بدن و لباس

شرط سوّم - پاک بودن بدن و لباس

م ۳۵۷ - در حال طواف، بدن و لباس باید از خون - و بنا بر احتیاط واجب از بقیّه ی نجاسات - پاک باشد، امّا پاک بودن جوراب و دستمال و انگشتر و مانند اینها شرط نیست.

م ۳۵۸ - خون کمتر از یک درهم و خون جراحت و زخم که در نماز اشکال ندارد، در طواف نیز اشکال ندارد.

م ۳۵۹ - اگر بدن یا لباس با خون - و بنا بر احتیاط واجب با بقیّه ی نجاسات - نجس باشد در صورت امکان باید برای تطهیر، تا زمانی که وقت تنگ نشود، طواف را به تأخیر اندازد.

م ۳۶۰ - اگر در پاک بودن بدن یا لباس شک کند، پاک است، امّا اگر بداند بدن یا لباس نجس بوده و شک کند آنها را تطهیر کرده یا نه، باید برای طواف تطهیر کند.

م ۳۶۱ - اگر پس از پایان طواف بفهمد بدن یا لباسش نجس بوده است، طواف صحیح است.

م ۳۶۲ - اگر در حال طواف، بدن یا لباس نجس شود، مثلاً بر اثر ازدحام، یا مجروح شود، اگر بدون قطع طواف نتواند آن را تطهیر کند، واجب است طواف را قطع و بدن یا لباسش را تطهیر کند و بلافاصله برگردد و اگر موالات از بین نرفته، طواف را از جایی که قطع کرده ادامه دهد و طواف صحیح است.

م ۳۶۳ - اگر در حال طواف، در بدن یا لباس نجاستی ببیند و نداند پیش از طواف وجود داشته یا در حال طواف پدید آمده، مانند مسئله ی قبل عمل کند.

م ۳۶۴ - اگر در حال طواف بفهمد بدن یا لباس نجس است و یقین کند پیش از شروع طواف وجود داشته است، حکم مسئله ی قبل را دارد.

م ۳۶۵ - اگر نجاست بدن یا لباس را فراموش کند و در حال طواف به یاد آورد، حکم سه مسئله ی قبل را دارد.

م ۳۶۶ - اگر نجاست بدن یا لباس را فراموش کند و بعد از طواف به یاد آورد، طواف صحیح است؛ امّا اگر نماز طواف را نیز با همان بدن یا لباس نجس به جا آورده، باید پس از تطهیر، نماز را دوباره بخواند و احتیاط مستحب است پس از تطهیر، طواف و نماز را تکرار کند.